

Symma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Succincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

De Personis Ecclesiasticis, Earumque statu, Dignitate, munere, &
Immunitate

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

§. VI. De Canonicō pœnitentiario.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61816](#)

¶ VI. DE CANONICO PÆNITENTIARIO.

V. Canonicis Cathedrales comparantur ad episcopum sicut ad Papam Cardinales, ideoque vocantur consiliarii ipsius & fratres. Quamobrem ut Papa in arduis negotijs Cardinales suos, ita Canonicos episcopos consulere debet: nec ab illorum sententia absque gravi causâ recedere c. si quis venerit. de mai. & ob. Abb. in c. cum consuetudinis de constit. &c. Cùm dilectus eo. Ioan. Andr. in si. de officio Ari Indiaconi l. 6. Soto in 4. D. 24. Q. 2. art. 4. Mosconius l. 1. par 1. c. 15. Barb. 6. 18. de Canon. & dignit. Cuius rei causâ in quibusdam diecclibus usu receptu est, ut omnia mandata publica Episcopi simul, & Capituli nomine promulgentur.

VI. Capitulum Cathedralis ecclesiæ, congregatum collegialiter à cunctis inferioribus Prælatis honorandum est: similiter ab omnibus totius diecclibus clericis, quemadmodum honoratur ipius caput episcopus. Singuli tamen eorum non eodem honoris gradu præcedunt, propter diversitatem munierum, & titulorum Abb. in c. Cum non licet de praescript. Ant. Cucchii l. 1. p. 103. Moscon. l. cit. pag. 291. Silvest. V. Capitulu. Armilla eod. Vnde Apostolus præcipit ep. ad Rom. 13. v. 7. Cui honoré, honoré unicuique nimirum iuxta exigentiam status, & officii sui. Nec immixtio Episcopus quemadmodum à S. Chrys. annotatum est, si debitum honoris non acceperit à presbytero, & presbyter se non à Diacono, aut diaconus à lectori irascitur, & turbatur: non minus scilicet, quam quilibet clericus, cui decimæ aut canonica portio sua in justè subtraheatur. Decet igitur cunctos honore & reverentiâ prosequi, sed eos præcipue, quos in altiori gradu Virtus, scientia, aut Dignitas collocavit. Casiod. l. 4. epist.

¶ VI.

De Canonico Pœnitentiario.

I. A Concilio Tridentino Sess. 24. c. 8. decretū est, ut in omnibus cathedralibus ecclesijs, si commodè fieri queat, Pœnitentiarius aliquis cum unione præbendæ instituatur, qui Magister sit vel Doctor aut Licentiatus in theologia, vel jure Canonico annorū 40. seu alias qui aptior pro loci qualitate reperiatur, qui præsens in choro censeatur, dum confessiones audit. Vbi episcopis permisum est in prædictum finem novum Canonicatum erigere, ut ex Decisione 1034. Rota appetat. Cæterū Pœnitentiarij electio ad solū episcopum spectat, ita ut Capitulum nullo modo se immiscere debeat. Barb. in c. cit. Zerola par. 1. V. Pœnitentiarius §. ad tertium. Mosconius l. 1. de maiest. eccles. l. 1. c. 17. §. Tales. Vgolin. de off. episc. c. 3.

II. Quamvis à Concil. Trid. doctrina sufficiens, immò maior vulgari requiratur, dum graduatos eligi mandat, existimant aliqui tamen sufficere gradū absque competente doctrina, ita ut impetratio beneficij talis aut dignitatis in foro ecclesiæ iudiciale rata ac firma sit, quorum opinio merito reprobatur à sacrâ Congregatione, quæ die 20. Martii Anno 1623. respondit, eiusmodi graduatum haberi, ac si non esset Doctor, ac proinde de alio providendum. Mirum sane est homines doctos indoctis ita patrocinari, ut quasi propriæ dignitatis immores mentem & intentionem Concilij non attendant. Expungenda non protegenda ignorantia est, mater errorum, & falsitatis. c. Ignorantia dist. 38. c. ult. dist. 37. Azor 11. l. 6. q. 1. Barb. c. 26. n. 7. & sequ. De Canon. & Dignit.

III. Actas

III. Ætas in pœnitentiaro requiritur annorum quadraginta, qui completi nimis vel incompleti sint. Quamvis enim in annis per se non insit prudentia, ubi tamen alia, quibus acquiri solet, adfuerint, cæteris paribus in senioribus major præsumitur. Permittrit quoque Conciliū, ut si intra eandem diœcesin non inveniantur Doctores, aut Licentiati, aliæ apti & idonei instituantur. Ubi habenda erit ratio honestatis viræ, bonæ famæ, & discreti judicij, quod subinde absque speculativis scientiis comparatur. *Barbosa c. 26. n. 10. Regin. l. 30. tr. 3. n. 164. Zerola P. 2. V. Pœnitentiarius. Mendoza tr. de institut. Pœnitentiarii.*

IV. Eo ipso quod Pœnitentiarius institutus est, à Jure & Concilio habet facultatem audiendi confessiones pœnitentiæ illius diœcesis, & jurisdictionem absolvendi à peccatis instar Parochi universalis totius Diœcesis, nec alia Ordinarii licentia necessaria est. Quocirca ad munus ipsius pertinet, ut semper præstò sit, & paratus ad audiendas confessiones. Quod si quempiam audire refuas, ab Episcopo castigari & depositi potest. In Curiâ Romana exercitium clavium terinent etiam Pontifice mortuo, & vocantur Judices animarum *Zerola par. 2. §. sexto. Barb. c. 26. n. 14. Chapeaville de cas. reserv. p. 40.* Sicutib[us] Pœnitentiarium habere potestatem, quasi Episcopalem absolvendi à peccatis, & censuris.

V. A casib[us] quos sibi Episcopus reservat, absque illius speciali facultate non potest absolvere, quemadmodum benè advertit. *Navarr. Consil. 20. de pœn. & remiss. Contrarium tamen placet D. Chapeaville c. 3. de casib. reserv. & Piascio in Praxi Episcopali par. 2. c. 1. n. 6.* Qui forte tacitam quan-

dam licentiam ab Episcopis tribui existimant Pœnitentiario, quando illum instituunt. An subdelegare aliis Sacerdotibus potestatem suam absolvendi possit, à Zerola discutitur: nec dubitem, posse cum actu qui consulitur: totam transferre posse improbatum est. *Aloys. Riccius in Praxi aurea Resolut. 179. S. Congreg. Episcoporum in quad. Regiensi Anno 1584.*

VI. Præter Pœnitentiarum hunc, qui ordinarius & primarius appellatur, possunt alii esse minores aut delegati, quales Romæ auctoritate Summi Pontif. multi ex regularibus, qui supremo Pœnitentiario subjecti sunt cum potestate amplissimâ absolvendi ab omnibus peccatis, & censuris, ita ut quo ad hoc Episcopis videantur esse majores: *Tusibus. V. Pœna Concl. 260.* Qui verò ab Episcopis deputantur, propriæ Diœcesis limitibus circumscripti buntur. Quæ in illis dotes & virtutes requirantur, accuratè describit *Mosconius l. 1. de Majest. Eccles. c. 17.* addens Monitum apprimè necessarium, ut tempore noctis non audiantur confessiones mulierum, nec in loco obscuro, aut domibus privatibus, nisi necessitas postulet. Præterea, ne quid ad conciliandam & fovendam reverentiam desit, induantur Pœnitentiarii habitu Clericali, superpellicio vel stolâ, quemadmodum in Ritualibus Diœceson multis præscribitur.

VII. Qui Pœnitentiariæ addicti sunt quoctunque tandem modo officiales nullum munus etiam sponte oblatum, aut alia ratione, occasione concessionum seu expeditionum accipere possunt: aliter facientes excommunicati sunt. *Bulla Pitt V. in omnib. reb.* Eadem censura lata est contra Pœnitentiarium, & officiales Pœnitentiarii.

tariæ præsumentes intromittere se in concessionibus & expeditionibus. Bulla Pii IV. in sublimi B Petri folio. Bonac. D. 2. q. 6. pun. 2. tom. 3. ibid. q. 7. pun. 6.

§. VII.

De Canonico Theologo, seu Lectore.

I. IN Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis, quæ existunt in oppidis populosis ex Concil. Trid. Decreto Sess. 5. c. 1. instituenda est præbenda pro Lectore Theologo, qui Clericis sacram scripturam interpretetur. Simili modo in Monasteriis Monachorum, & Conventibus priorum Regularium (ne quidem Carthusianis exceptis) designandus est ex doctioribus aliquis qui sacram scripturam prælegat. Ubi si Abbates, aliique Superiores negligentes fuerint, per Episcopos corrigi, & compelli debent. Garz. de benefic. par. 4. c. 4. n. 153. Tamburini. de jure Abb. Tom. 3. d. 5. q. 11. Zerola. V. præbenda Theol. n. 1. Barb. de potest. Episc. par. 3. allegat. 56. Compellentur autem minis, & censuris in Ecclesia usitatis.

II. Tempus docendi & hora & materia arbitrio Episcopi relinquitur. Satisfaciet etiam Lector, si Scholasticam Theologiam doceat. Eadem vacatio conceditur tribus mensibus, Julio, Augusto, & Septembri, ut declaratum esse testatur. Garz. apud Barb. pag. 164. Summa Apost. Decis. Coll. 445. Docendi modum, quem publica gymnasia observant, si tenere voluerit, suo & Auditorum commodo faciet.

III. Idem toto die in choro præsens censetur excepto Matutino, si pridiè pro sequeenti die habeatur. Hinc omnium stu-

ctuum particeps est, exceptis distributionibus quotidianis, nisi in his reddituum corpus consideret. Quin etiam indulgere Episcopus potest, & Capitulum, ut distributionibus illis fruatur: jamq; indultum à Greg. XIII. eccl. ut ad docendum promptiores sint, restatur Piascius par. 2. c. 3. Nec video, quid æstimabilis damni futurum sit, ab omni Ecclesiastico onere liberum facere Lectorem, præsertim in sufficiente ministrorum numero.

IV. Ubi redditus tenues sunt, & tam exigua Cleri ac populi multitudine, ut Theologiae lectio commodè institui nequeat, ab Episcopo Magister designandus est qui Clericos aliosque Scholares pauperes Grammaticam gratis doceat, ut deinceps ad ipsa sacrae Scripturæ studia annuente Deo transire possint, cui Magistro vel alicujus simplicis beneficii fructus assignandi, vel alio modo providendum erit. Con. Tr. l. cit. Tiraquel. de nobil. c. 29 n. 45.

V. Ad prædictam sacrae Scripturæ lectionem tenentur accedere Clerici & Canonici Ecclesiae Cathedralis, ut Congregatio Card. declaravit die xi. Aug. Anno 1618. eosdem cogere Episcopus potest, & compellere sub pœnâ pecuniariâ, ut audiant casus conscientiae ex declaratione ejusdem Congregationis xi. Jul. 1620. Quin etiam lector seu professor constitutus ad prælegendum urgeri potest. Primo comminationibus pœnarum. Secundo subtractione fructuum. Tertio si contumax fuerit, omnino privandus erit. Reginald. l. 20. n. 53. addit. Con. Tr. Sess. 5. c. 1. n. 28. Barbosa ad cap. 1. Sess. 5. Concil. Trid.

VI. Pro regularibus ordinavit Clemens VIII ut qualibet hebdomadâ lectio sacrae Scripturæ vel casuum conscientiae habeatur,